

[Otto Mørch]

skulle foretages mindre med hensyn til kystsikring på den jyske vestkyst.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren, dels for redegørelsen, dels fordi vi med lidt presseri fik ministeren til at arrangere en besigtigelsestur til Vestkysten, hvor udvalget om offentlige arbejder ved selvsyn fik konstateret den voldsomme nedbrydning, der er sket nogle steder på Vestkysten.

Jeg må dog beklage, at der ikke blev mulighed for at se kystnedbrydning andre steder i landet, eksempelvis i Limfjordskommunerne, i særdeleshed fordi 15 Limfjordskommuner i henholdsvis Ringkøbing, Viborg og Nordjyllands amter er stærkt interesserede i at gå aktivt ind i kystsikringsarbejdet, der vil koste ca. 70 mill. kr., hvoraf kommunerne håber på at staten vil gå ind med 50 pct. af udgifterne. Efter venstres mening vil det være rigtigt, at staten medvirker, også fordi arbejdet vil sikre en forholdsvis stor beskæftigelse i mange af de kommuner, som har en stor arbejdsløshed, en høj skatteprocent og den laveste indkomst pr. indbygger i Danmark.

Hvis vi tænker os den situation, at staten ikke økonomisk vil gå ind i det omtalte kystsikringsarbejde, så vil det, hvis kommunerne alligevel sætter projektet i gang, betyde, at statskassen spares for en relativt stor udgift til arbejdsløshedsdagpenge. Det kan vel ikke være meningen, at de økonomisk hårdest ramte kommuner yderligere skal belastes, og vel slet ikke efter, at landets statsminister i sin nytårstale til det danske folk eksempelvis fremhævede Hanstholm kommune for dens opfindsomhed med hensyn til at beskæftige unge, bl. a. med reparation af fiskekasser. Sådan noget må andre kommuner også finde på, sagde statsministeren, og det har kommunerne nu vist at de kan. Ganske vist er det ikke reparation af fiskekasser, de er gået i gang med, men noget mere samfundsnyttigt, nemlig kystsikringsarbejde. Venstre må derfor anbefale ministeren for offentlige arbejder, der om få dage møder repræsentanter for de omtalte kommuner, at give tilsagn om statens økonomiske medvirken.

Men de omtalte kommuner er beklageligvis ikke de eneste eksempler på kommuner med kystnedbrydning. Der kan nævnes pro-

blemer ved Hvidbjerg Strand mellem Vejle og Fredericia, på Bornholms sydkyst osv. osv. Det er jo klart, at de 7.500 km kyststrækning, Danmark har, kan vi ikke sikre overalt. Derfor er det nødvendigt, at der laves en prioritering af den kystsikring, vi nødvendigvis skal i gang med. Statens engagement rent økonomisk er individuelt, idet vi må skelne imellem de samfundsmæssigt truede områder. Her tænker jeg specielt på områder på Vestkysten, som er af stor samfundsmæssig betydning. Bl.a. kunne nævnes Holmsland Klit, Torsmindetangerne, Limfjordstangerne ved Thyborøn og havneværkerne ved Hvide Sande og Torsminde. Også Torup, Rødhus, Blokhush, Løkken, Lønstrup, Hirtshals og Skagen er områder, som venstre må mene at det til dels må være en statsopgave at vedligeholde.

Venstre mener, at der er helt akutte problemer, der må løses nu. Derefter vil venstre opfordre ministeren til at nedsætte en vestkystkommission, der på lidt længere sigt kan vurdere, hvor meget og hvor lidt vi derudover skal sikre vores kyster, og foretage en prioritering af kystsikringsområderne, for som ministeren også sagde: ingen ved, om det er teknisk muligt at sikre alle de områder, man har peget på.

En anden ting, vi fra venstres side gerne vil lægge vægt på, er, at ministeren i tilfælde af overraskende storme, der griber voldsomt ind i vores kyststrækninger og er til fare for værdifulde områder, kan få sat arbejdet i gang, uden at han skal den trange vej igennem folkettinget.

Når det er sagt, skal det også siges, at venstre vil opfordre ministeren til at tage skridt til at fremsætte forslag til en ny kystsikringslov til afløsning af lov om kystsikringsanlæg fra 1922. Tiden må være inde til en revision af den snart tresårige lov.

Jeg håber med disse bemærkninger at have peget på, at venstre er af den opfattelse, at staten her og nu må yde hjælp til selvhjælp til løsning af en række kystsikringsproblemer, at staten på Vestkysten og eventuelt andre steder må betragte kystsikringsarbejdet som en statsopgave, at der udarbejdes en prioriteringsliste for arbejdets igangsættelse, at der senere nedsættes en vestkystkommission, og at ministeren må tage skridt til en ændring af kystsikringsloven.